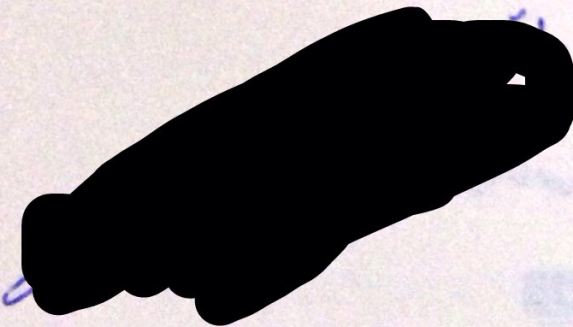

فيودور دوستايفسكى

خەيالى پياويكى گالته جار

• وەرگيرانى: ھونەر شاھۇ

خەياللى

پياويكى گالتەجار

نوسىنى: فيودور دوستويفسكى

وەرگىرانى: ھونەر شاھۆ

چاپى يەكەم

۲۰۱۶

لەبلاوکراوە کانی خانەى چاپ و پەخشی رێنما

زنجیره ٥٧٩

ناسنامەى کتیب

خەيلی پياويكى گالته جار

نوسینی: فيوۆدۆر دوستايفوسكى

وەرگێرانی: هونەر شاھۆ

بابەت: رۆمان

نەخشە سازى و بەرگ: فواد كەولوسى

نۆبەتى چاپ: چاپى يەكەم

سالى چاپ: ٢٠١٦

شوینی چاپ: چاپخانهى كەنج

تیراژ: ١٠٠٠

ناونیشان

سليمانى — بازارى سليمانى — بەرامبەر بازارى خەفاف.

ژمارەى مۆبايل: (٠٧٧٠١٥٧٤٢٩٣) (٠٧٥٠١١٩١٨٤٧)

فەسلى يەكەم:

من تاكىكى گالتە جارم. ئىستە پىم دەلئىن شىت. ئەگەر من لە بىرو
بۆچونى ئەواندا ھەرۈەكو پېشوتەر بەگالتە جار نە مايمەۋە، دەكرىت
ئەم ناۋە تازەيە بە پېشكە وتنىك و ستايشكر دنىك ھەلبسە نكىنم.
بەلام ئىستە ئىتر لەوان ناپرەنجىم، بەلكو ھەمويان ئەزىن بۆم، ھەتا
كاتىك كە بەمن پىدەكەنن لەپاستىدا ئەۋە ئەۋ كاتەيە كە ئەوان
ئەزىزتر دەبن بۆم. من دەمتوانى پەيوەست بىم بەپىكە نىنەكانى
ئەۋانەۋە _ نەۋەك بەخۆمەۋە، ئەمەش بەھۆى گىرۆدە بونىكەۋە كە
لەگەل ئەۋاندا ھەم بوو. ئەگەر لەساتى سەيركردنى ئەۋاند ھەستم بە
خەم بكدبايە، لەبەر ئەۋە بوو كە ئەۋان بى ئاگان لە ھەقىقەت و من
بەتەۋاۋەتى لەۋە بەئاگام. ئاھ، چەندە سەختە كە تەنھا تاكىك بىت
ۋ ھەقىقەت بزانىت! بەلام ئەۋان لەمە تىنەدەگە يىشتن. نا، ھەرگىز
لەمە تىناگەن.

جاران له وهی که به گالته جار بهاتبامه بهرچاو، ههستم به
به دبهختی دهکرد. نهک له بهر ئه وهی که واده هاتمه بهرچاو، به لکو
له بهر ئه وهی که له راستیدا گالته جار بوم. من هه میسه گالته جار بوم،
ئه مه شم ده زانی، له وانیه له و سه عاته وه که هاتومه ته دونیا وه.
له وانیه له کاتی کدا که حهوت سال بوم و زانیومه که
گالته جارم. دواتر که چومه خویندنگه و له زانکودا ده رسم خویند،
ده زانیت، هه رچه نده زیاتر فیرده بوم، قولتر ده مزانی که گالته جارم.
تا کۆتا شوینیک که دیته بهرچاو گوایه ته وای زانستیک که له
زانکودا ده مخویند، ته نها له بهر سه لماندنی ئه وهی که من
گالته جار بوم، وجودی هه بوو. له باره نی ژیانیشمه وه هه ر به م
شیوه یه. به تیپه ربونی هه رسالیک هه مان ئه و هوشیاریه ی که
له ههستی گالته جار بونی هه ر په یوه ندیهک که له گه ل خۆمدا ده رم
ده خست گه شه ی ده کرد و به هیتر ده بوو. هه موان هه میسه
پیمپده که نین. به لام ته نانهت په کیک له مانه نه یده زانی یان گومانیان
نه ده کرد که نه گه ر پیاویک له سه ر زه وی په یدا بییت که باشتر
له هه ر که سیک بزانییت که من گالته جارم، ئه و ئه و که سه خودی خۆم
ده بوم. ئه و شته ی که له هه مو شتیک زیاتر ئازاری ده دام، ئه وه بو که

ئەمانە ئەو نازانن. بەلام ھەلەكە لەخۆمدا بوو، ئەوئەندە لەخۆم بايى
بووم كە ھىچ كاتىك شتىك ناچارى نەدەكردم كە ئەمە بەكەسىك
بلىم. ئەم غرورە ھەموسالىك لەمندا گەشەى دەكرد، ئەگەر بىكرايا كە
مۆلەت بەخۆم بدەم و بە ھەموو كەسىك بلىم كە من گالته جارم،
بەلئىن دەدەم كە دەبوایە ھەر لەو پۆژەدا مېشكەم بەیەكەو
ھەلوەشاندىبايەو.

ئە، چ نازارىكم لەسەرەتای گەنجیەتیمدا دەكىشا، لە ترسى
ئەوھى كە نەدەكرا خۆم پسا بكام و لەبەرامبەر ھاوپۆلەكانمدا دانى
پیدا بنىم. بەلام كاتىك گەيشتمە تەمەنى كامل بون، ئارامتر بومەو
بەبى ئەوھى ھۆكارەكەى بزەنم، ئەگەر چى ھەرسالىك زياتر ھەستم
بەتايبەتمەندىە ترسناكەكەى خۆم دەكرد. بەبۆنەى ئەمەوھىە كە
دەلئىم ھۆكارەكەى نازانم كە تاوھكو ئەمپۆ ناتوانم بلىم بۆچى بەم
شىوھىە بوو. لەوانەىە ھۆكارەكەى بەدبەختیەكى ترسناك بوپیت كە
لەپۆحى مندا، لەشتىك كە زياتر سەرەنجامى كارەكەم بو تا شتىكى
تر، گەشەى دەكرد: ئەو شتە پراوى بەھىزى من بو ئەوھبو كە ھىچ
شتىك لە دونیادا گرنگ نىە. من ماوھىەكى زۆر بو كە بەئاگابوم
لەمە، بەلام سالىك لەمەوبەر تەقريبەن یەكجار بەشىوھىەكى تەواو

ههستم پيكرد. ههستم بهوه كرد كه هيچ جياوازيه كي نيه بوم نه گهر
جيهان وجودي هه بيٽ يان نه وهي نه سلنه شتيك هه رگيز وجودي
نه بيٽ: به ته واوي وجودمه وه به وههسته گه يشتم كه هيچ شتيك
وجودي نيه. له سه ره تا وه وامده زاني كه شتانيكي زور له پرابردودا
وجوديان هه بوه، به لام دواتر دنيا بوم كه ته نانه ت هه رگيز هيچ
شتيڪ له پرابردوشدا وجودي نه بوه، به لكو ته نها به هو كاريكي له م
جوړانه وا دهاته به رچاو. كه م كه م دنيا بوم كه ته نانه ت له
داهاتوشدا هيچ شتيك نابيٽ و پونادات.

دواتر توره بوم و وازم له خه لك هيناو ته قريبه ن دهستم كيشايه وه
له سه رنجدان و چاوديري كردنيان. له حه قيقه تدا نه مه ته نانه ت له
شتانيكي كه مي بي نه هميه تدا خوي پيشان ده دا: بونمونه، من
عاده تم وابو كه له جاده كاندا پوبه پوي خه لك بيمه وه. نهك به
نه ندازه يهك كه له بير كردنه وه دا ون بيم: ده بوايه بيم له چ شتيك
بكردايه ته وه؟ ته قريبه ن من تا وه كو نه و كاته دهستم له بير كردنه وه
كيشابويه وه. هيچ شتيك گرنه نه بو بوم. نه گهر چي لاني كه م
كيشه كانم چاره سه ر كردبوو! نا، ته نانه ت يه كيك له وانم هيشتا
چاره سه رنه كردبو. چهنده زوربون! به لام من له نيگه راني هه رشتيڪ

دهستم كيشابويه وه وه موو كيشه كان ونبوون له مه به دواوه بو
كه من له حه قيقه ته كه تيگه يشتم. من له نؤفه مبهري پيشوتردا له
حه قيقه ته كه تيگه يشتم _ سيى نؤفه مبهري بوو، نه گهر به وئيت
به وردى بيليم _ هه مو ساتيكي نه وكاته م له بيره. عه سريكي
دلگير بوو، يه كيك له دلگير ترين عه سره كان كه ده توانيت ببيت. نزيك
سه عات ۱۱ بو كه ده مويست برؤمه ماله وه، له بيرم دئته وه كه پيمو ابو
ئه م عه سره ناتوانيت دلگير تر له مه بيت، ته نانه ت به شيوه يه كي
فيزيكيش. ته واوى پؤژه كه باران بارى بو، بارانيكي سارد، دلگير،
ته قريبه ن وهك دله خورپه يه كي هه ست بزوين وابو، به شيوه يه ك بيرم
دئته وه كه به رقيكي خالى له هه له له سه ر دزايه تي كردنى به شه ريه ت
هاورپا بوو. بارانه كه له نيوان سه عات ۱۰ و ۱۱ دا خوشى كرده وه و
به شوين ئه ودا ئه و شى ترسناك و سارده ي كه ته پتره له بارن هات،
به شيوه يه ك كه هه لم له هه ر شتيكي تر به رزترده بويه وه، له هه ر
به رديك له جاده كاندا، له هه ركؤلانيك تا كؤلانيكي تر، تا شوينيك
كه چاو كارى ده كرد.

بهر كردنه وه يه ك به ميشكمدا هات، نه گهر گلؤپه كانى سه رجاده
بكوژرينه وه، كه ش و هه وا كه متر دلگير ده بيت، له بهر ئه وه ي كاتيک

که هه موشوئینیک پوناکه، هه لم دلی مرؤژ زیاتر به ره و غه مگینی
ده بات. به سه ختی ده توانریت بوتریت که نه و پؤژه چایم
ده خوارده وه. شه وه که م له گه ل موه ندیسیکدا برده سه ر، دوکه سی
تر له هاوړپیکانی له وی بون. من بیده نگ دانیشتبوم و پیمو ابو که
نه وان بیزار ده که م. نه وان قسه کانیاں به تینتر ده بوو، به لام من
به باشی ده مبینی که هه مو نه مانه درویه. هه رنه وه ندده به وانم وت که:
(هاوړپیان، راستیه که ی نه وه یه ئیوه هیچ په یوه ندیه کتان به وه وه
نه بوو که وتان.) نه وان دلته نگ نه ده بون، به لام پیمپیده که نین.
له به رنه وه ی له قسه کانی مندا هیچ سه رزه نشت کردنیک وجودی
نه بوو، زور به ساده ی بیروبو چونه که مم ده ربړی، چونکه بو خوشم
هه ر به و شیوه یه بوو. خوشیاں هه ستیاں به م راستیه کردبوو به گالته
گرتبویان و پیکه نین.

هه ر به و شیوه یه ی که بیرم له گلپه غازداره کانی سه رجاده
ده کرده وه سهیری ئاسمانم کرد. ئاسمان به شیوه یه کی په ریشان
په ش بوو. به لام ده کرا به شیوه یه کی جیا هه وره شپو وره کان، که
له نیوانیاندا پینه قوله په نگ په شه کان هه بو، ببینرین.

له پړيکدا ناگاداري نه ستیره یه ک بوم که له ناو پینه کاندای بو وه
به شیوه یه کی دنیا دهستم کرد به سهیرکردنی. نه مه تنها له بهر
نه وه بو که نه ستیره یه نه ندیشه یه کی به من دابوو: من بریارمدا
که نه و شه وه خوځم بکوژم. دومانگ پیشتر سوربوم که نه مکاره
نه نجام بدهم و به ته واوی نه و هه ژاریه ی که هه مېوو هه رنه و پوژه
ده مانچه یه کی پرله زریق و بریقم کړی و پرېمکرد. به لام دومانگ
تیپه پری و ده مانچه که هر له چه کمه جی میزه که مدا بوو، نه وه نده
زور بی جیاوازی بوم که ده مویست ساتیکی جیاوازی بونم به ده سکه وت
بژمیږم _ نه مه له بهر چی بوو، نازانم. به رامبه ر نه مه دومانگ هر
شه ویک که ده پوښتمه مال وه بیرم له وه ده کرده وه که خوځم ده کوژم.
چاوه پری ساتیکی گونجاو بوم. له م پوه وه نه ستیره یه
نه ندیشه یه کی به من دابوو. سوربوم له سهر نه وه ی که نه مشه و هر
نه و شه وه یه. بوچی نه ستیره یه نه م بیرکردنه وه ی له مندا
په روه رده کرد، نازانم.

له هه مان نه وساته دا که تیږما بوم له ناسمان، کچیکی بچوک
نه نیشکیکی لیدام. جاده که چول بوو، به که می که سیک
به دیارده که وت. که میک دورتر شوفیږیکی ته کسی له ته کسیه که یدا

خه وتبوو. كچيكي مندالي ههشت سالان بو كه له چكيكي به سه ره وه
بو وه جگه له جليكي شپو وړ كه به ته واوه تي به هوي بارانه وه
ته ربوبو هيچي تري له به ردا نه بوو. به لام پيلاوه دراوه ته په كاني
سه رنجي منيان پاكيشا و ئيسته ش ئه وانم له بيره. به تاييه تي
پيلاوه كاني سه رنجي مني پاكيشا. كچه كه ئه نيشكيكي تري ليدام و
بانگي كردم. نه ده گريا، به لام برگه برگه چهند وشه يه كي ده خسته
سه ر ليوي، كه به هوي زوري له رزوسه رما له ته واوي وجوديدا،
نه يده تواني به شيوه يه كي راست ئه و وشانه ده ربيريت. ئه و له شتيك
ترسابو به رده وام هاواري ده كرد: ((دايكه، دايكه!)) من به ره و لاي
ئه و گه پامه وه و به بي ئه وه ي هيچ شتيك بليم به رده وام بوم، به لام ئه و
پايكردو خوي به مندا هه لواسي، دهنگي تاييه تمه نديه كي هه بو كه له
منداله ترساوه كاندا واتاي نائومي دبوني ده به خشي. من ئه و دهنگه م
ده ناسي. ئه گه ر چي ئه و شتيكي نه وت، من تيگه يشتم كه دايكي
مردبوو، يان شتيك له وجوره پويدابو بويان، له وه ي كه ئه و هاتبويه
ده ره وه تاوه كو كه سيك بانگ بكات بوئه وه ي شتيك بو يارمه تي داني
دايكي بدوزيته وه. من نه پويشتم له گه ليدا، به پيچه وانه وه ئه وم له خوم
دورخسته وه. له سه ره تاوه پيم وت كه بپوات بولاي پوليس. به لام ئه و

دهسته كانى به شيوهى ئەلقە لىکرد، به گريانهوه بهرهولام هات و
وازی لینهدههينام. ئەو کاته من قاچم کيشا بهزهويداو هاوارم کرد
بهسەريدا. ئەو بهدهنگيکی بهرزهوه وتى((ئاغا، ئاغا! . . .)) بهلام
لهناکاو وازی ليهينام و بهشلهژاويهوه بهرهو پوى جادهکه پايکرد.
پيوارىکی تر لهويوه دهركهوت و وهك ئەوه وابو که بلئيت لهلاى
منهوه بهرهو ئەوى فپى.

من بهرهو نهۆمى پينجهمى ئاپارتمانەکه م پويشتم، ژورىکم ههيه له
ئاپارتمانىکدا که لهگهڵ ئەوانى تردا نيسته جيّم. ژورهکه م بچوک و
فهقيرانهيه که پهنجهرهيهكى ميچ ليژى بهشيوهى نيوبازنهى
ههيه. قهنهفهيهك بهپوکەشى خامى ئەمريکايى و ميژىك بهکتىبهوه
له بهرامبهريدا، دوکورسى و موبيلىك لهمؤديلى ههژارانه که
دهتوانريت به شيوهيهكى کۆن و ديريانه بينه بهرچاوو، ئەمه ههموو
ئەوشتهيه که من ههمه. دانيشتم، گلۆپهکه م داگيرساند، دهستم کرد
به بيرکردنهوه.

لهتهنيشت ژورهکهى مندا ئەفسهريکی خانهنشين دهژيا، سى پوژ
بوو که مهجليسيکيان له پابواردن پيکهينابو هيشتاش بهردهوام
بوو. ئەم ئەفسهره شەش کهسى دهعوته کردبوو که ههمويان پياوى

حه نه كچی بون، مه شروبیان ده خوارده وهو به چهند وهره قه یه کی كزن
یاریان ده كرد.

شهوی پابردو ده ستیان كردبو به شه پكردن، من ده زانم كه دو كه س
له وانه خه ریکی پاكیشانی قژی یه كتر بون. خانمی خاوه ن ماله كه
ده یویست كه شكات بكات به لام له نه فسه ره كه ده ترساو ریژی
لیده گرت. ته نها یه ك نیشته جیی تر له ناپارتمان كه دا هه بوو،
خانمی کی نیزامی، بچوك و نه دمام لاواز، كه له ریگی زیاره تی
پترزبورگدا له گه ل سی مندالی بچوكیدا كه كاتیك هاتبون بو نه وی
نه خوش كه وتبوو.

هه م ژنه كه و هه م منداله كانیشی تاوه كو حه دی مهرگ له
نه فسه ره كه ده ترسان، نه م خانمه هه مو شه ویك به ترس و له رزه وه
به به رده م نه واندا ده پویشتهو حاله تی کی خراپتر له ترس له منداله
بچوكه كه یدا به دیارده كه وت. نه م نه فسه ره، تا شوینیک كه ده یزانم،
هه ندیک كات خه لکی له نیفسکی پروسپیكت ده گرت و داوای سوالی
لیده كردن، نه وان به هیچ شیوه یه ك خزه تی نه ویان نه ده كرد، به لام
شته سهیره كه لی ره دایه (له به رنه وهی كه نه مه ده لیم)، هه مو نه و
مانگی كه نه فسه ره كه لی ره بوه كرده وه كانی هیچ نازاریکیان به من

نهگه ياندبوو. حه تمن من له سه ره تاوه هه ولم دابو كه له
هاتوچو كردن خو پاريزي بكه م، نه و له بهر نه مه هه ره سه ره تاوه
تاقه تي له گه ل مندا نه بوو، به لام من هه رگيز به لامه وه گرنگ نه بو كه
نه مانه چهنده له لاي نه م ديواره وه هاوار ده كه ن يان نه وه ي كه چهنده
كه س ده بن. من ته واوي شه و به خه به رم و به ته واوه تي نه وان له بير
ده كه م به شيوه يه كه ته نانه ت ده نكيان نابيستم.

من تاوه كو به ياني ناخه وم و ساليي پيشوش هه ره به م شيوه يه
تيپه ري. ته واوي شه و له سه ره مؤبيله كه م له پشت ميژه كه مه وه
داده نيشم و هيچ ناكه م. ته نها به دريژاي پوژ كتيب ده خو ينمه وه.
داده نيشم _ ته نانه ت بيريش ناكه مه وه، شيوه ي وه كو نه وان له
زهني مندا سه رگه ردانن و من مؤله تيان پيده ده م كه بين و بچن و
نه وانيش دين و ده چن. هه رشه ويك يه ك گلوپي ته واو ده سوتيت. من
به بيده نكي له پشت ميژه كه وه داده نيشم، ده مانچه كه ده هيئمه
ده ره وه و له به رده م خو مدا دايدة ني م. كاتي ك ده مانچه كه م خسته
سه رميژه كه له بيرمه كه له خو م پرسى، ((ناي ا راسته ؟))
به باوه ريكي به هيژه وه وه لام دايه وه، ((راسته)) . نه وه ي، كه
پيوسته خو م بكورم.

من به دلنپایه وه ده مرانی که نهو شه وه ده بوایه خوّم بکوشتایه،
به لام نه وه نه ده زانی که ده بیت چه ندهی تر به رده وامی به دانیشتن
بدهم له پشت نه م میزه وه. به لام بیشک نه گه ر له بهر نه و کچه نه بوایه،
ده بوایه خوّم بکوشتایه.

فەسلئى دووھم :

دەبىنىت، ئەگەر كەسىك منى بىزار بکردبايە و ئازارى بامايە،
دەمتوانى بە شىۋەيەك ھەست بە ئازارەكەي بكام، ئەگەر چى ھىچ
شتىك گىرنگ نەبو بۆم. لە پوى ئەخلاقىشەو ھەر بەم شىۋەيە بوو،
ئەگەر پوداويكى دلتەزىن پويدابايە، دەبوايە ھەستم بەخەمبارى
بکردبايە پىك بەو شىۋەيەي كە لە پۆژە كۆنەكاندا فىربوبوم و خوم
پىۋە گرتبوو، ئەو كاتەي كە شتانىك لە ژياندا وجوديان ھەبو
ھەرودھا بۆم گىرنگ بون. ئەو پۆژە عەسر ھەستم بە خەمبارى دەكرد.
بەدلتنايەو دەبوايە من يارمەتى يەك مندالم دابايە. كەواتە بۆچى
يارمەتى كچەكەم نەدا؟ لەبەر ئەو ئەندىشەيەي كە لەو كاتەدا بە
زەنمدا ھات: لەكاتىدا كە بانگى دەكردم و دەيكىشام، پرسىارىكم بۆ
دروست بو كە نەمتوانى وەلامىكى بۆ بدۆزمەو. پرسىارىك كە بە
شىۋەيەك بىھودە بوو، بەلام منى ئازار دەدا. دلگران بوم بەھوى ئەو

بیرکردنه وهی که ئەگەر ئەو شەو قەرار بێت کۆتایی بەژیانی خۆم
بێم، نابێت لەژیاندا هیچ شتێک گرنگیهکی بۆم هەبێت. بۆچی بەو
شیوێهە بوو که هیچ هەستیێک لە دەردو پەنجیکی سەيرو تەواو
نەناسراوم لەگەڵ بارودۆخی خۆمدا نەبوو. پراستیەکهی باشتەر لەمە
نەمدەزانی که چۆن هەستی تیپەریبونی ئەوساتە بگۆیژمەوه، بەلام
ئەو هەستی که زەمانێک لەمالهکهدا لەپشت میزهکهوه دادەنیشتم
هەر بەردهوامی هەبوو، من زۆر دلتەنگ دەبوم که بۆچی لەپاڤردودا
ماوهیهکی دورودریژ هەبوو که من بەوجۆره نەبوم. بیرکردنهوه به
شوین بیرکردنهوهدا دەهات. بەوجۆره دەمببینی بۆماوهیهکی زۆر که
هیشتا ئینسان بوم و پوچی پوی تیپهکردبوم، زیندوبوم و بەرامبەر
ئەمە دەمتوانی ئازار بکیشم، تۆرە بێم و لە کارهکانمدا هەست بە
شەرمەزاری بکه. بەم جۆره نەبوو. بەلام ئەگەر قەرار بێت یان
وایدا بنیین که لەماوهی دووسهعاتدا خۆم بکوژم، کچهکه چ
پهيوه نديهکی به منهوه ههیه و من بۆچی شەرمەزاربم یان
هەرشتیکی تر له جیهاندا؟ لەو کاتەدا هەستی دلسۆزی منی
گرتبویهوه و به تەواوهتی ئاگام لە پەستی کردەوهکانم بوو. لەم
کاتەدا که لەبەرامبەر مەرگدا قەرارم داوو، تەنها بهوه دلخۆش بوم

که چەند سانیه یه کی تر هه مو شتیك له ئاواتی نه بونیدا تیاده چیت،
نه مده توانی کرده وه نائینسانیه کی خۆم به ئینسانیانه
هه لپسه نگینم. ئەمه ته جروبە یه کی تازه بوو و ئەم بیروباوه ره نادیارو
نه زانراوه بوو که منی هاندا تاوه کو به شیوه یه کی توپه وه وحشناک
له گەل ئەو کچه دا ناوه ها په فتاربه که م. قاچ بکیشم به زهویه که داو
به سه رکچه بچوکه غه مگینه که دا هاواربه که م وه کو بلایت _ نه ک ته نها
هه ستم به خه م نه کردوه، به لکو هه تا ئەگه ره فتاره که م نائینسانی
و دزیوانه بوه، من ئازادم که ئەم په فتاره م هه بییت، له بهر ئەوهی له
دوو سه عاتی تر دا هه موشتیک بیده نگ ده بییت. ئایا بپوا به مه
ده که ییت؟ له بهر ئەمه بو که من هاوارم کرد به سه ریدا! من ته قریبه ن
ئیسته رازیم. ئیسته بۆم ده رکه وتوه که ژیان و جیهان به شیوه یه ک
په یوه ست بون به منه وه، وه کو وابییت که جیهان ته نها بۆم دروست
بو بییت: ئەگه ره خۆم بکوشتبایه جیهان لانی که م له بونی بۆ من
دوباره ده مایه وه. ئەوه ده لیم کاتیك که من پویشتم، هه یچ شتیك له
بونی یان هه یچ شتیك بۆ که سیك وجودی نابییت، ئەمه ش به هوی
خامۆش بونی هۆشیاری منه وه هه روه ها هه موو جیهانیش ون
ده بییت، هه روه ک تارمایه ک ناوه وهی خالی ده بییت، ته نها به شیك له

هوشیاری من، له بهرته وهی له وانیه هه مو ئه م جیهانه و هه مو ئه م
خه لکه ته نها خودی من بن. له بیرمه هه ربه و جوړه ی که دانیشتم و
بیرمه کرده وه، هه مو ئه پرسیارانه ی که یه ک له دوا ی یه ک هجو میان
ده هیئا به ره و لایه کی تر بردمن و دنه م دان، بیرم له شتیکی ته واو و
تازه کرده وه. بۆ نمونه، بیر کردنه وه یه کی سه یر به می شکمدا هات،
ئه گه ر له پیشوترا له سه ر مانگ یان مه ریخ بزیا بامایه ئه و کاته توشی
خه فه ت ترین و ناشیاوترین کرده وه ده بوم، هه روه ها دو چاری
شه رمه زاریه ک و سوک و زه بونیه ک ده بوم که ته نها له خه و و کابوسدا
ده کریت بیهینیه به رچاوت، ئه گه ر دواتر خۆم له سه ر زه وی
بدۆزیبایه ته وه، ده متوانی ئاگاداری ئه و کارانه م بم که له شوینیکی
تر ئه نجام داون، له ناو ئه م ته نیایه دا ده مزانی که نابیت هه رگیز
له ژیر هیچ مه رچیکدا بگه ریمه وه بۆ ئه وی، له و کاته دا که سه یری مانگم
ده کرد له سه ر زه وی ئایا ده بوایه گرنگیم پیبایه یا خود نا؟ ئایا ده بو
به هوی ئه م کرده وه یه هه ستم به شه رمه زاری بکردبایه یا خود نا؟
ئه مانه چه ند پرسیاریکی بیهوده و زیاده بون له بهر ئه وی ئیسته ش
ده مانچه که هه ر له به رده ممدا بوو، من له هه ر تانوپۆیه کی وجودی

خۆمدا دەمزانى كە ئەم كرده وەيە حەتمەن پەسەند دەكرىت، بەلام
ئەوان سەيرىيان لىدەھات و منىش تورپە دەبوم.

ئىستە بەبى ئەوەى لەسەرەتاوہ شتىك داوا بكەم نەمدەتوانى
بەرم. بەكورتى، كچە بچوكە كە منى پزگار كرده بوو، بۆچى من تەقاندنى
فېشە كەم لە بەر ئەم پرسىيارە دواخست. لەم بەينەدا دەنگە دەنگى
ژورى ئەفسەرە كە مركابو يەوہ: ئەوان يارىە كەى خۆيانىيان تەواو
كردبو وە ئامادە بون بۆ خەوتن، لەم كاتەدا بۆلە بۆلە كەرەكان و
خەوالوہ كان كۆتايان بە دەمە تەقىكانىيان هېنا بوو. لە و كاتەدا
بۆيە كە مجار لە پشت مېزە كەوہ خەوم لىكەوت و شتىك كە ھەرگىز
پىشتەر بۆ من پوى نەدا بوو. بەھۆى زۆرى خەوہوہ تەواو بىدەرەتان
كە وتم.

خەيالە كان، ھەربەو شىوہ يەى كە ھەمومان دەزانىن، شتانىكى
زۆر سەيرىن: بە شىك لەوانە بە پونىە كى ترسناكەوہ دەردە كەون،
بە چەند وردە كارىيكەوہ گەشە دەكەن. بە شىوہ يەك كە ئىتر بە شىك
لەوانە دەكرىت بە خىرايە كى زۆرەوہ برۆن، وەك بلىت بەبى چاودىرى
كردن لىيان، بە جۆرىك كە دەتوانن لە كات و شوپىندا پەپىنەوہ.
وادىتە بەرچاوكە خەيالە كان نەك بە ھۆكار بەلكو بە مەيل و خواست

دنه دهرين، نهك به ميشك به لكو به دل، ئاه، عه قلى من له خه يالدا
چ به هانه يه كى به نى ئيسرائيلى لى گرتوم !، له لايه كى تره وه چه ند
شتانيكى نه گونجاو ديتته پيشه وه بو ئه وان! بو نمه نه، براكه م پينچ
سال له مه و بهر مرد. هه نديك جار خه يالى ئه وه ده كه م، ئه وه هاو به شى
دهكات له كاره كانى مندا، ئيمه زور به يه كه وه گيروده ين، هيشتا
له هه مو خه ياله كه مدا به ته واوه تى ده زانم و له بيرمه كه براكه م مردوه و
له ژير خاكدايه .

ئگه رچى ئه وه مردوه، ليره له گه ل مندايه و له گه لم كارده كات، چون
ده كريت كه من سه يرم لينه ييت؟ بوچى به م شيوه يه مه نتيقى من
به ته واوه تى ئه مه په سه ند دهكات دهكات؟ به لام ئه مه به سه،
له خه ياله كه مه وه ده ست پيده كه م، به لى، خه يالىكم بينى، خه يالى
سى نوقه مبه رى من. ئه مانه ئيستته سه رده خه نه سه رم و ده لين
ئه مه ته نها خه يالىك بوه. به لام ئايا جياوازيه كى هه يه كه ئه مه
خه يالىكه يان واقيعيه ت، ئه گه ر من خه ياله كه م به حه قيقه ت
بزانيبايه؟ ئه گه ر بو يه ك جار كه سيك حه قيقه تى بينيبايه و
بيناسيبايه، ده يزاني كه ئه مه حه قيقه ته چ ئيوه خه وتبن يان به
ئاگابن، هيج شتيكى تر نيه و ناتوانيت هه بيت، به رامبه ر ئه مه به يلن

که ئەمە یەك خەيال بێت، هەربەو شیۆدیە ی که هەیه، بەلام ئەو
ژیانە واقعیەیی که زیاتر ئیۆه دروستی دەکن من دەمویست بە
خۆکوژی خامۆشی بکه م.

بەلام ئەم خەيالە!، ئەم خەيالە _ ئاھ، چ ژيانیکی جیاوازی بەمن
بەخشی، تازە، لیوان لیۆ له شکۆ و هیژا! گوی بگرن.

فہ سلی سیہم :

لہ بیرمہ کہ لہ پریکدا خوم لیکہوت و تہ نانت وادہ ہاتہ بہرچاؤ
کہ ہیشتا بیرم لہ یہک شت دہ کردہ وہ .خہ ویکم بینی کہ تیایدا
دہ مانچہ کہم ہہ لگرت و ریگ نیشانہم لہ دلی خوم گرت _ دلم،
نہ وہک سہرم .پیشوتر لہ وہ سوربوم کہ تہ قہ لہ سہرم بکہم، لہ
لاجانی لای راستم . دواۓ نیشانہ گرتن بہرہ و سنگم یہک دودہ قیقہ
سہ برم کرد، لہ پریکدا گلؤپہ کہ، میزہ کہ، دیوارہ کہ لہ بہرچاومدا
دہ ستیان کرد بہ جولہ و پہ لہ قازہ کردن .بو پراکیشانی پہ لہ پیتکہ کہ
پہ لہم کرد .ئیوہ لہ خہ ودا ہہ ندیک جار لہ شوینیکی بہ رزہ وہ دہ کہ ونہ
خوارہ وہ، یان لہ وانہ یہ چہ قوتان لیبدریت، یان لہ بارہی لیدان و
جنیودانہ ود پؤل ببینز، بہ لام ہہرگیز ہہ ست بہ نازار ناکہن، مہ گہر
ئہ وہی کہ خوتان بکیشن بہ تہختی نوشتنہ کہ دا، لہ و کاتہ دایہ کہ

ههست به ئازار دهكەن و زیاتر له وجۆره كاتانه دایه كه له خه و
دهرده پەرن. خه وه كه ی منیش هه ربه م شیوه یه بوو. ههستم به هیچ
ئازاریك نه ده كرد، به لام وه كو واده رده كه وت كه ته قه كردنه كه م هه مو
ئه ندامه كانی لاشه می له رزاندوه، هه موشتیك پەش و تال بوو،
ده ورو به رم به په شییه کی ترسناك داگیرا. واده رده كه وت كه
كویری بووم، بی ههست بووم، له سه ر شتیك به دریزی پاكشابوم و
كه مەرم ده كیشراو ده چه میه وه، هیچ شتیك نه ده بینی و نه مده توانی
بچوكتین جوڵه بكه م. له دوری منه وه خه لك ده پۆیشتن و
هه مه مه میان ده كرد، ئه فسه ره كه هاواری ده كرد، خانمی خاوه ن
ماله كه ده یقیژاند _ دواتر له یه ك سانیه دا هه موو دهنگه كان خامۆش
بون و من له تابوتیكی داخراودا ده گوازامه وه. ههستم به وه ده كرد كه
چۆن تابوته كه ده جولیت و بیرم لی ده كرد وه، بۆیه كه مین جار
ئه و بپر كردنه وه یه به میشكمداهات كه مردبوم، ته واو مردوو، من
ئه مه م ده زانی و هیچ گومانیکم نه بوو، نه ده متوانی ببینم و بجولیم،
به م حاله شه وه ههستم ده كرد و بیرده كرد وه. به لام زۆر زوو خوم
به م خۆره ده رفه ته وه گرت، هه ربه وشپوه یه ی كه زیاتر له خه ودا
په سه ندەم ده كرد، راستیه كه م به بی هیچ شتیك په سه ند کرد.

ئىستە لەناو زەويدا دفن كرابوم. ئەوان ھەمويان پۆيشتن، من
بەتەنھا مامەو، تەنھاى تەنھا. نە دە جولا م. پيشوتر ھەركاتي كە دفن
كردنم دەھينايە بەرچاوم تەنھا ھەستىك كە لەگەل گوردادە مەبيني،
ھەستى شيدارى و ساردى بوو. بەرامبەر ئەمە ئىستە ھەستم دە کرد
كە زۆر سەرمامە، بەتايبەتى نوکی پەنجەى قاچەكانم، بەلام ھەستم
بەھىچ شتىكى ترنە دە کرد.

بەبى جولە دريژ پاكشابووم، سەير لەو دەدا بوو كە من چاوەرپى
ھىچ شتىك نەبووم، بەبى ھىچ شتىك پەسەندم کرد كە پياويكى
مردوو نابى شتىكى بۆ چاوەرپوانکردن ھەبىت. بەلام شيدار ببووم.
نازانم چەند لە زەمەن تىپەرپيوو، يەك كاتژمىر يان چەند پۆژىك، يان
چەند پۆژىكى زياتر. بەلام دلۆپىك ئاو رىگەى خۆى لەنيو كەليني
تابوتە كەدا كردهو و بەسەر چاوى چەمدا تكا. بەشوين ئەم
دلۆپەيەدا دلۆپەى دووم دواى يەك دەقىقە تكا، سىيەم يەك دەقىقە
دواتر بەم رىكخستە ھەر دەقىقە يەك بەشيوەيەكى رىك و پىك
دلۆپىك دەتكا. لە دلما توورپىيەكى قول داگىرسا و لە پىر ھەستم بەو
كزانەوہيە کرد لە نازارى فيزيكى. بە خۆم وت: ((لەبەر ئەو برينەيە
كە بە ھۆى گوللەكەوہ دروست بوو...)) دلۆپەى يەك بە دواى يەك

له هر ده قيقه يه كدا ده تكا به سهر پيلووه كانمدا و منيش هيچم
 له دست نه ده هات. له پريكددا ته واو تورپه بوم، هيژيك كه هوكارى نه م
 شتانه بو و نه مهى هيئابويه پيشه وه بوم بانگم لىي كرد: ((هر
 كه سيكى، گهر بوونت هه يه، گهر شتيك گونجاوتر له مه ليتره پوو
 ده دات و ده كريت، نازار بكيشه و ناماده به. به لام گهر توله ي خوت
 له من وهرده گريته وه به هوى خو كوژيه گيلانه كه م و له بهر
 بيشه رمى پوچى وجودمه وه، كه واته ليگه رى پيتبليم كه هيچ
 نازاريك ناتوانيت له گه ل نه م سووكى و سهر شوپيه دا پكابه رى بكات
 كه من ناچاريم نه حمه قانه نه م هه سته م هه بيت، نه گهرچى نه م نازاره
 مليونه ها جار توندتر بيت و هه زاران سال دريژه بكيشيت.))
 من نه مه م ناشكرا كرد و له نارامى خوم به ناگا بووم.
 ده قيقه يه كى ته واو بيده نكيه كى نه شكينراو بالى به سهر فه زاكه دا
 كيشا و دووباره دلويكى تر تكا، به لام من به دلنييايه كى به هيژى
 بى سنوره وه ده مزانى كه هه موو شتيك به خيرايى ده گورپيت.
 نه وهى كه گوره كهى من گوره بووبوو، به جوريك كه نازانم تيك
 درابوو نيان هه لكولرابوو، به لام من له گه ل بوونه وه رانيكى ره ش و
 نه ناسرا ودا پوو به پوو بوومه وه، خومان له ناسماندا دوزيه وه،

له پریکدا بینینی خۆم دهست که و ته وه. له کۆتاییدا شه و بوو و وه
 هه رگیز، هه رگیز تاریکییه کی وه ها نه ها تبوویه پیشه وه. ئیمه
 له هه وادا ده فراین و له زه وی دورد ده که وتینه وه. هیچم له و بونه وه رانه
 نه پرسى که منیان ده برد له گه ل خۆیاندا، مه غرور بوم و چاوه ریم
 کرد. دلنیا ییم دا به خۆم که ناترسم. به بیئاگایه وه له و بیرکردنه وه
 هه یه جانیه دا بوم که ناترسم. نازانم له که یه وه بو که ده ستمان کردبو
 به فرین. نه مده توانی بیهینمه به رچاوم، هه ربه و شیوه یه رودا وه که
 پویدا که هه میشه له به یاله کاندای، له کاتی کدا که له زه مه ن و ئاسمان و
 یاساکان و بیرکردنه وه و وجود تیده په پری، ده یته پیش چاوه. ته نها له
 نوکته یه کدا ده وه ستیت که دل ئاره زویان ده کات. له بیرمه له ماوه ی
 سانیه یه کدا ئه ستیره یه کم له تاریکیدا بینى. به ئارامی، له گه ل ئه و
 بیرکردنه وه دا که مه به ستم پرسیارکردن نه بوو پرسیم ((ئایا ئه مه
 ئه ستیره ی سه گی گه وره ⁽¹⁾ نیه ؟))

(1) ئه ستیره ی سه گس گه وره یه کی که له کۆمه له ی ئه ستیره کانی گه ردون،
 دره وشاوه ترین ئه ستیره یه له ئاسماندا که په نگیکی سپی پاکى هه یه و زۆر له خۆر
 پونا کتره ...

((نا، ئەمە ئەو ئەستېرەيە كە ئىتوھ لەكاتى گەرانە وەتان بۆ
مالە وە لەنىوان ھەورەكاندا بينيتان، ئەمە وەلامىك بو لەلايەن ئەو
بونە وەرە وە كە منى دەبرد.))

دەزانم كە دەموچاوى وەك ئىنسان وابوو. سەرسامىيە كە لىرە دابوو
كە من ئەو بونە وەرەم خۆش نە دەويست، لە راستيدا بەتوندىي
ھەستم بە بىزارى دەكرد لەگەلیدا. من چاوە پوانى نە بونى تەواوەتى
بوم و لەبەر ئەمە بو كە گوللە كەم نا بە دلى خۆمە وە. لەناو دەستى
ئە و بونە وەرەدا كە ئىنسان نە بو خۆم دۆزىە وە، ئەلبەتە ھىشتا
دەژيام و وجودم ھەبوو.

لەگەل ئەو پوچىيەى كە لە خەيالەكاندا وجودى ھەيە بە خۆم
وت: ((كەواتە لەبەرانبەر ئەمەدا لەلاى ئەم گۆرە وە ژيان بونى
ھەيە.))

بەلام لە قولای دلمدا ھەستم بە گۆرانكارى نە دەكرد. بىرم
كردە وە: ((ئەگەر ناچار بىم كە دوبارە بە دىھىنە رىم، جارىكى تر لە ژىر
چاودىرى ھىزىكى سەرسەختدا بژىم، ئىتر سوك و شكست خواردو
نا بىم.))

له پریځدا به هاوړیکه مم وت: ((نئوه ده زانن که من له نئوه
ده ترسم نه مه ش له بهر نه ویه که من به سوک داده نئین)) ، ههستم
ده کرد که سوکایه تی کردنی من ههروه کو بزماریک وایه که له ناو
دلما دیت و ده پروات و نازارم ده دات.

نه و هلامی پرسپاره که ی منی نه دایه وه، به لام ههستم به وه کرد
که نه و ته نانه ت هه ر سوکایه تی به من نه کرده، به لکو پیمپیده که نی
و هیچ دلسوزیه کی بو من نه بوو، نه وه ی که سه رنجی منی راده کیشا
نه و سه فهره نه ناسرا و په مزایه بوو شتیکی بیده نگ و به نازار
له نیوان من و هاوړی بیده نگه که مدا له په یوه نندیدا بو که له ته واوی
وجودمدا دزه ی ده کرد. نئمه له تاریکیدا ده فراین، له ناسمانیکی
نه ناسراودا. ماوه یه کی زور بو که وینه ی گه ردونی ناسنام به چاوه کانم
نه بینی بوو. ده مزانی که چند نه ستیره له ناسمانی نیلاهدا هه ن که
پوناکیه که یان هه زاران سال یان ملیونه ها سال دریره ده کیشیت تا
ده گه نه زه وی. له وانیه نئمه به تازه ی به م ناسمانه دا تیپه ریپین.

من چاوه پئی شتیک بوم که دلّه خورپه یه کی ترسناک نازاری دلمی
ده دا و توقابوم له ههستیکی ناسنا که منی به ره و قولای ده برد:
چاوم به خوره که ی خومان که وت! ده مزانی که نه مه ناتوانیت

خۆرەكەى خۆمان بېت، كە ژيانى بە زەوى دەدا، ئەوەى كە ئىمە
لەمە وداپەكى بېسنور لە خۆرەكەمانەوە بوين، بەلام بەھۆكارىك كە
تەواىى وجودى گرتبويەوە دەمزانى كە ئەوە خۆربوو، پىك وەكو
ئەوەى خۆمان، كۆپپەك لەوو.

ھەستىكى شىرىن لەدلمدا بەبى ئاگايەوە پىچەوانە بويەوە: ھىزى
ھاوچەشنى ھەمان ئەو تىشكەى كە پوناكى بەمن بەخشى بو
پىچەوانەيەكى لە دلمدا داناو ھەلىساندەوە. من بۆيەكەمىن جار
كاتىك كە لەگۆردابوم ھەستى ژيانم ھەبوو.

ھاوارم كرد: ((بەلام ئەگەر ئەمە خۆرە، ئەگەر وەكو خۆرەكەى
خۆمانە، كەواتە زەوى لە كوئىيە؟))

ھاوپىكەم ئىشارەتتىكى بۆ ئەستىرەيەكى دورە دەست كرد، كە بە
بىشكىكى رەنگ سەوزى زمرووتى دەدرەوشايەوە. ئىمە پاستەو خۆ
بەرەولاي ئەو دەرپۇشتىن.

((ئايا ئاوەھا دوبارەبونەوەيەك لە جىھاندا دەپرەخسىت؟ ئايا ئەمە
دەيتوانى ياساى سروشت بېت؟... ئەگەر ئەوەى كە لەوئىيە زەويە،
دەكرىك پىك وەكو زەويەكەى ئىمە بېت؟ ئايا ئەم زەويەش گرفتارى
ھەژارى و بەدبەختىيە؟ بەم حالەشەوە دانىشتوانى چۆن خوشيان

دهوئیت و ستایشی دهکن؟ ئایا ئەم زهویه له ناسوپاسگوزاری
مندالەکانیدا هەر ئەو عەشقهیان بۆ دروست دەکات که ئیمه له باره‌ی
زهوی خۆمانه‌وه ههستی پێده‌که‌یین؟ ((په‌شۆکابوم به‌ شیوه‌ی
عه‌شقیکی سه‌رسه‌خت، بانگی ئەو زهویه ناسراوه دێرینه‌م کرد که
جیم هیشتبوو. وینه‌ی مندالیکی هه‌ژار که له خۆم دورخستبویه‌وه
به‌ می‌شکما تیپه‌ری.

هاورپیکه‌م به‌ شیوه‌یه‌ک که ئاوازیکی خه‌ماوی له ده‌نگیدا بو
وه‌لامی دایه‌وه: ((خۆت هه‌موو شتی‌ک ده‌بینیت.)) به‌لام ئیمه به
خیرای نزیکه‌ی ته‌نه ئاسمانه‌که ده‌بوینه‌وه. ئەم ته‌نه ئاسمانیه
له‌به‌رچاومدا له‌ حاله‌تی گۆراندابوو. ئیسته ده‌متوانی ئوقیانوسه‌که
بناسمه‌وه، هی‌لیک که ئەو‌روپای دروست ده‌کرد. له‌ پریکدا هه‌ستی‌ک
له‌ ئیره‌یه‌کی پیروژ له‌ دل‌دا داگیرسا.

((چۆن ده‌توانی‌ت دوباره‌ بیته‌وه‌و بۆچی؟ من عه‌شقم ده‌پرشت و
ته‌نها ده‌متوانی عه‌شق به‌زه‌ویه‌ک بده‌م که جیم هیشتبوو، زه‌ویه‌ک
که به‌خوینی من تیکه‌ل بوبو، له‌کاتی‌کدا، به‌ ناشوکری خۆم، ژیانم
به‌ گولله‌یه‌ک له‌ناو دل‌دا خامۆش کرد. به‌لام من هه‌رگیز، هه‌رگیز له
عشقدان به‌و زه‌ویه‌ ده‌ستم نه‌کی‌شابویه‌وه، له‌وانه‌یه‌ له‌ شه‌وه‌دا که

زەویم بە جیھیشت ئەوم زیاتر لە ھەمیشە خۆش ویستبیت. ئایا ئازار
کیشان لەم زەویە تازەدا وجودی ھەیە؟ لە زەوی خۆماندا تەنھا بە
ئازار کیشان و لەپوی ئازارەو دەتوانیت عەشق
بدەیت. بەشیوەیەکی تر ناتوانیت عەشق بدەیت، عەشقیك لە
جۆریکی تر نانسین. من ئازار کیشانم لەبەر خاتری عەشق
دەوێت. من چاوەرپی دەکەم و تینوی ئەو ساتەم، کە بە فرمیسکەکانم
ماچی ئەو زەویە بکەم کە تەرکم کردبوو، نامەوێت، پەسەندی ناکەم
ژیان لەسەر زەویەکی تر!))

بەلام ھاوڕیکەم منی بە جیھیشتبوو. بیئاگا، بەبی ئەو ھێتییگەم
کە چۆن و کەس منی بە جیھیشتو، خۆم خستە سەر ئەم زەویە
بیگانەییە کە تیشکی پۆژی بە ھەشتی لیبی دەدا، پیموابو لەسەر
یەکیك لە دورگەکان کە لەسەر زەوی خۆمان کۆ دورگەیی یۆنانیان
پیکدەھینا، یان لەکەنار دورگەیی ئەسلیدا کە بەرامبەر کۆدورگەکان
بوو، پراوەستاوم.

ئاھ، ھەموشتیک بەوردی ھەر بەو شیوەییە بو کە لە زەویەکی
خۆماندا ھەیە، تەنھا وادەھاتە بەرچاو کە ھەموشتیک قسە لە
پیرۆزییەکی گەرە دەکات، لەکۆتایدا جوانییەکی پیرۆزی گەرە

به من به خشی. ده ریایه کی لاوتنه، سهوز ههروهك زمرووت، به نه رمی
به ره و پوی که ناره که ده پیرا و به ئاشکراو به عه شقیکی به ئاگاوه
ماچی ده کرد. دره خته کان به رزو خوشویستراو، شکوی خونچه کانیان
قه دیان هه لدا بوو. گه لا هه ره زوره کانیان سلاویان له من ده کرد،
دلنیا بوو، به خسه خشی نه رم و لاوتنه ره که یان ده رده که وت که
وشه ی عه شق به یان ده که ن. سهوزایی به گوله جوان و بوئداره کان
ده دره وشایه وه. بالنده کان دهسته دهسته له ئاسماندا ده فرین.
به بی ترس له سه ر شانه کانم و قوله کانم ده نیشتنه وه و شادومانه
منیان به باله عاشقانه کانیا نه وه ده لاوانده وه. کوتایه که ی خه لکی
سهر ئه م زهویه شاده م بین و ناسیمن. خویان ده هاتنه پیشوازیم،
ده وریان دام و ماچیان ده کردم. منداله هه تاویه کانیان،
هه تاویه کانیان، ئاه، چه نده جوان بون!

هه رگیز له زهویه که ی خوئماندا ئاوه ها جوانیه کم له به شه ریه ت
نه بین بوو. له وانیه ته نها له منداله کانماندا، کاتیك که زور بچوکن،
ده کریت ده نگدانه وه یه کی که م و به شیک له م جوانیه
بدوزیته وه. چاوه کانی ئه م خه لکه شاده به پوناکیه کی ئاشکراوه
ده دره وشایه وه. ده موچاوه کانیان دره وشاوه بوو له پوناکی عه قل و

شعور وه لیوان لیو له ئارامیهك كه له فامیكى كامله وه دههات. به لام
ئهم ده موچاوانه سه رخۆش بون، له دهنگ و وشه كانياندا ئاوازيك له
شادی مندالانه هه بوو. ئاه، له يه كه مين ساته وه، له يه كه مين
سه يركردنمه وه بو ئه وان، هه موو ئه و ساته م هه ست پيكردي! ئيره
زه وي بوو، خالی بوو له خلۆربونه وه و كه وتنه خواره وه ي
ئينسانيه ت. به رامبه ر ئه و خه لكانه ده ژيان كه گوناھيان نه كردبوو.
ئه وان ته نها له به هه شتيكدا ده ژيان كه له سه ر بناغه ي ته واوي
ئه فسانه كاني به شه ريه ت دروست بوو، لي ره كه سانتيك ده ژيان كه
هه رگيز ده ستيان نه بردبوو بو گوناك كردن و هه ر له و به هه شته دا
ده ژيان كه دا يكي و باوكي ئيمه ي تيا دا ده ركرا بوو.

ئهم خه لكه، شادومانانه پي ده كه نين، له ده ورو به رمدا
كو ده بونه وه و ده يان كردمه با وه شه وه. منيان له گه ل خوياندا
ده برده ماله وه و هه مو يان ده يان ويست ئاگا داريم لي بكه ن و دلنه وايم
بده نه وه.

ئاه، ئه وان پرسياريان له من نه ده كرد، به لام به خه يالم، ئه وان
هه مو شتيكيان ده زاني به بي ئه وه ي بپرسن، ده يانويست بو ساريژ
بوني نيشانه كاني په نج له ده موچاومدا په له بكه ن.

فەسلی چوارەم :

دەزانیت بابەتە کە چیە؟ بەلێ، شایەتی دەدەم کە ئەمە بەک
خەیاڵ بوو، هەستی عەشقی پاک و جوانی ئەو خەلکە بوو من بە
هەمیشە دەمینیتهوه، من هەست دەکەم کە هیشتا عەشقیان لێره
بە دەرونمدا دەگەریت. من خۆم ئەوانم بینی بوو، ئەوانم ناسیبون و
پەسەندم کردبون. ئەوانم خۆش دەویست دواتر دوری ئەوانم
تەحەمول دەکرد. ئاھ، خیرا تیگە یشتم کە تەنانەت لە زەمانتکدا
ئەسلەن نەمتوانیوه لە زۆربە ی شتەکان تیگەم. هەرودە کو پوسیەکی
نوێخواز و پترزبۆرگیکی پیشکەوتو پوبە پوبونەوه لەگەڵمدا
بەشیوەیەک کە ناتوانریت بوتریت، زۆر زیاتر دەیان زانی، ئەوان،
بۆنمەونە، هیچ زانستیکیان وەکو ئیمە نەبوو. بەلام بە خیرای زانیم
کە زانستەکە ی ئەوان بە هۆی کەرەستە یەکی ژیریەوه جیاواز

له وهی ئیمه که له زهویه کهی خۆماندا هه مانه په روه رده ده بوو،
هه روه ها ئاره زوه کانیا، به ته واوه تی جیاواز بون، ئه وان مه یلیان له
هیچ شتی که نه بوو، له ئارامیدا ده ژیان. ئاره زویان بو ژیان
به وشیه وهی که ئیمه بو تیگه یشتن هه مانه ئه وان نه یان
بوو. له بهرته وهی ژیانیا بی که م و کورتی بوو. به لام زانسیتی ئه وان
به رزترو قولتر له وهی ئیمه بوو، چونکه زانستی ئیمه به شوین
پونکردنه وهی چیه تی ژیا نه وهیه، ئاره زوی تیگه یشتنی ئه وهیه که
چۆن ئه وانی تر فی ربکات که عه شق بدهن، له کاتی که ئه وان به بی
زانست ده یانزانی چۆن ژیان بکه ن. من له وه تیگه یشتم، به لام
نه متوانی زانسته که یان فی ربیم. دره خته کانیا پیشان ده دام، من
نه متوانی عه شقی توندی ئه وان بو دره خته کان بزانی. به شیوهیه که
وهک ئه وه وابوو که ئه وان له گه ل بونه وهری وهک خویاندا قسه بکه ن.
به پیچه وانه وه نابیت وا بیر بکه مه وه که هه له ده که م ئه گه ر بلیم
له گه ل دره خته کاندایا گفته گویان ده کرد. به لی، ئه وان زمانی
دره خته کانیا دۆزیبویه وه، من دلنیا بوم له وهی که دره خته کان له
مه به سستی ئه وان تیده گه یشتن. ئه وان به م شیوهیه سه یری ته واوی
سروشتیان ده کرد _ ئه و گیاندارانهی که له ناشتی و سه فادا له گه ل

ئەواندا دەژيان ھېرشيان بۇ نەدەکردن، بەلكو ئەوانيان خوش
دەويست، كەوتبونه داوي عەشقى ئەوانەوہ. ئەوان ئيشارەتيان بۇ
ئەستېرەكان دەکردو چەند شتيكيان لەبارەي ئەوانەوہ بە من دەوت
كە من نەمدەتواني تتيگەم، بەلام دلنيابووم كە ئەوان تا سنوريك
لەگەل ئەستېرەكاندا لە پەيوەنديان، نەك تەنھا لە پيروبوچوندا،
بەلكو بە ريگەي پەيوەندي زيندوو. ئاھ، ئەو خەلكانە پيداگريان
لەسەر ئەوہ نەدەکرد كە ھەولئ ئەوہ بدەن كە من تتيگەيەنن، ئەوان
بەبي ئەمە منيان خوش دەويست، بەلام من دەمزاني كە ئەوان
ھەرگيز لەمن تيناگەن، بەرامبەر بەمە من بەدەگمەني لەبارەي
زەويەكەمانەوہ قسەم بۇ دەکردن. من تەنھا لە حزوري ئەواندا
زەويەك كە لەسەري دەژيان ماچم دەکرد و بي قسە خودي ئەوانم
دەپەرست. ئەوان ئەمەيان دەبيني و مؤلەتيان پيدەدام بەبي ھيچ
شەرمەزاربونيك لە پارانەوہكەمدا بيانپەرستم. لەبەر ئەوہي خويان
تواناي خوش ويستنيان ھەبوو. ھەنديك جار كاتيك بە فرميسكەكانم
ماچي پيەكانيانم دەکرد ليم نەدەرەنجان، شادومان بون
لەبەرئەوہي بە ئاگابون لە عشقيك كە بەھۆيەوہ وەلامي عەشقەكەي
منيان دەدايەوہ.

هه نديك جار به سه رساميه وه له خووم ده پرسى چؤن ده بيت ئه وان
له توانا ياندا نه بيت كه نازارى بونه وه ريكي وه كو من بدن، هه رگيز
ته نانهت بؤ يه كجاريش هه ستي ئيره يى يان ئاواتخوازيان به من
نه ده برد. زؤر جار به پيچه وان وه له خووم ده پرسى چؤن ده كريت به
وجودى ئه مه وه كه سيكي به خيل و درؤزن بم، هه رگيز له گه ل ئه واندا
له باره ي ئه وه ي كه ده مزانى _ ئه لبه ته كه ئه وان نه يانده هينا يه
به رچاويان _ قسه م نه ده كرد، ئه وه ي كه هه رگيز واس واس نه ده بوم
يان به پيچه وان وه چه زيكه م ئه وان سه رسام بكه م يان ته نانهت بؤ
سود وه رگرتن لييان ئه م كاره بكه م.

ئه وان هه روه كو منداله خو شحاله كان و عه جوله كان وابون. له
دارستان و ده وه نده كاندا سه رگه ردان بون، گؤرانيان له باره ي
دل به سته گى و گيرؤده يه وه ده وت. خواردنه كانيان سوك بون _
ميوه ي دره خته كان، هه نگويني شاخه كان و شيرى ئه و چه يوانانه ي
كه ئه وان يان خو ش ده ويست. كاريك كه بؤ دابين كردنى خواردن و
پؤشا كه كانيان ئه نجاميان ده دا كه م و سوك بوو. ئه وان منداله كانيان
خو شده ويست و زاو زيان ده كرد، به لام من هه رگيز له واندا له وجودى
ئه و ئاره زوه بيړه حمانه كه ته قريبه ن به سه ر هه مو خه لكى ئه م

زهويه دا زال ده بيت و سه رچاوه ي هه مو گونا هه كانى به شه ريه ته
له سه ر زهوى تينه گه يشتم.

ئه وان به هوى هاتنى منداله كان به شيوه ي بونه وه رى تازه بو
دابه شکردنى شاديه كانيان خوشحال بون. هيچ جهنگ و ئيره يه ك
له نيوان ئه واندا نه بوو. ته نانه ت ماناى ئه و وشانه شيان
نه ده زانى. منداله كانيان پوله ي هه مويان بون، له به رئه وه ي كه ئه وان
هه مويان به يه كه وه يه ك بنه ماله يان ري كده خست. به كه مى بيمارى له
نيوان ئه واندا پويده دا، ئه گه ر چى مهرگ وجودى هه بوو، به لام
به ته مه نه كان له ئاراميدا ده مردن، وه كو ئه وه وابو كه ده پويشتنه
خه وه وه، بو كوتا خودا حافيزيان به پي كه نينه دلنيا يه كانيانه وه
دوعاى خيريان بو كه س و كاره كه يان ده كرد.

من له و ماوه يه دا هه رگيز خه م و فرميسكم نه بينى، مه گه ر ته نها
عه شق، كه به خالى خوشى و چيژيكي ته واو ده گه يشتيت، چيژيكي
ئارم، كه بى بير كردنه وه و كه مو كورپى بوو. له وان ه يه ئيوه بير بكه نه وه
كه ئه مانه له دواى مهرگى يه كتره وه له گه ل مردوه كاندا له
په يوه نديدان، يه كگرتنه وه ي زهوى ئه وان به هوى مهرگه وه ته واو
نه بوه. له كاتي كدا له باره ي ئه به ديه ته وه پرسيارم له وان ده كرد به

سهختی له مه به ستم تیده گه یشتن، به لام بیگومان تا راده یه کی زور
بویان ناشکراده بوو که تهنه ت پرسیاریکی له و بابه ته له زهنیاندا
نه بوو. نه وان په رستگایان نه بوو، به لام ژیانیکی واقعی و ههستی
نه وهستانی بونیکیان به هه موو جیهانه وه هه بوو. هیچ دین و
ناینیکیان نه بوو، به لام به ته وای وجودیانه وه به ناگا بون له وهی
که کاتیک چیژی زهویه که یان به نه وپه پری سروشتی زهوی گه یشت،
نه وکاته بو نه وان و بو مردوه کان و زیندوه کان، په یوه ندیه کی زور ترو
کامل تر له مه به هه مو جیهانه وه کو ده بیته وه. به لام واده هاته
به رچاو که له دلیاندا پیشبینیان ده کرد، له باره ی نه مه وه به یه که وه
قسه یان ده کرد.

شه وه کان پیش خه وتن چه زیان ده کرد به یه که وه گورانی بلین بو
نه و پرژه ی که تیپه ریوه و نه و شادیه یی که به وانی به خشيوه قه دری
بزائن و دواتر خودا حافیزی لیبکه ن.

نه وان ناوازی ستایشی سروشت و ده ریاو دارستانه کانیان
ده وت. چه زیان ده کرد گورانیه کانیان له باره ی یه کتره وه بیت،
ستایشی یه کتری بکه ن هه روه کو مندا له کان. نه م گورانیانه ساده ترین
ناواز بون، که له دلی نه واندا ده کولاو به ره و دلکی تر ده پرؤیشت.

نهك ته نها له گورانيه كانياندا به لكو له ته واوى ژيانياندا
واده رده كه وت كه كاربان جگه له رېكخستنې يه كتر هيچې تر
نيه. وه كو ئه وه وا بون كه عاشقى يه كتر بن. به لام هه ستنې، گشتگيرى و
داگير كردنى جيهانيان هه بوو.

هه نديك له گورانيه كانيان ئه وه نده پر هه يه جان و به هيژبون كه من
ته نانه ت به سه ختى ده متوانى لئيان تيڭگه م. ئه گه ر له وشه يه كيش
تيڭگه يشتمايه، هه رگيز نه مده توانى واتاى ته واوى ئه وه بزانم. به و
شيوه يه ي كه هه بوو، له دهره وه ي زهنى مندا ده مايه وه. زورجار
به وانم ده وت كه من زور زياتر هه ستنې رودانى ئه مه م هه بوه، كه له
زهويه كه ي خو ماندا ئه م جوان و شاديه به شيوه ي ئاره زويه كي
خه ماوى به ره ولام ده هات و هه ستم پيډه كرد، كه هه نديك جار
به خه ميكي ته حه مول نه كراو دهرده كه وت. به شيوه يه ك كه له پيش
هه مو ئه واندا له خه يالى دلّم و ويڼه كانى زهنمدا ده مزانى، له وه ي كه
زورجار له زهويه كه ماندا نه مده توانى به بي گريان سه يري ئاوا بونى
خور بكه م... له وه ي له نه فره تكدردنم له خه لكي زهويه كه مان هه ميشه
هه ستنې دلته نكي وجودى هه بوو: بوچى نه مده توانى بيزاريم له وان
به بي ئه وه ي ئه وانم خوش بويت؟ بوچى نه مده توانى ئه وان ببه خشم؟

له عشقم سه بارهت به وان ههستیکی خه ماوی هه بوو: بۆچی
نه مده توانی ئه وانم خووش بویت به بی ئه وهی له وان بیزاریم؟ ئه وان
گوئیان بۆ من ده گرت، ده مبینی که ناتوانن ئه وهی که ده یلیم لییی
تیبگه ن، به لام من له باره ی ئه وه وه که قسه م بۆ کردبون په شیمان
نه بوم: ده مزانی که ئه وان تیده گه ن له و دلته نگیه تونده ی که من
هه مبو بۆ ئه و که سانه ی که جیم هیشتبون. به لام کاتی که به چاوه
شیرینه پر له عه شقه که یان سه یری منیان ده کرد، ئه و کاته ی که من
له گه لیاندا هه ستم به وه ده کرد، دلّم وه کو ئه وان پاک و بی فیّل بوو،
هه سستی بی که م و کوپی ژیان هه ناسه می بری، من له بیده نگیدا ئه وانم
ده په رست.

ئا، ئیستا که هه مو له ده موچاومدا پیده که نن، دلنیایان پیده دام
که که سیک ناتوانیت خه یالیک به م هه موو ورده کاریانه وه که ئیسته
ده یگیرمه وه ببینیت.

ئه وان له و باوه رده ان که من ته نها خه یالیکی هه سستی که له
عالمیکی گوماناویدا هه یه له دلّمدا هه ستاوه ته وه، هه بوه یان
هه ستم پیکردوه و کاتی که هه ستاومه ته وه خوّم ورده کاریه کانم بۆ
دروست کردوه. زه مانیک که به وانم وت له راستیدا ئه مه چۆن بوه،

خودای من، چەند پینگەنپینگیان لە بەرامبەرەمدا کرد، بومە هۆکاری
چەند شادیەك! ئەلبەتە راستە كە من تەنها كەوتوبومەتە ژێر
هەستی خەيالەكەمەوه، ئەمە هەمو ئەو شتە بو كە لە دلی مندا بە
برینییكى توندەوه مابویەوه. بەلام گرفت و وینەى راستى
خەيالەكەم، ئەو شتانەى كە من لە راستیدا لە كاتى خەيالەكەمدا
بینىم، بە چەند رێك و پێكیەكەوه هەمویان بەیەكەوه بون،
ئەوهندە بە شیوەیەكى دلرفین و خوشەویست و واقعیەوه دەهاتنە
بەرچاوى كاتێك كە هەستامەوه، ئەلبەتە بێدەسەلاتر لەوهبوم كە
ئەوان بە زمانى داماوانەى خۆمان باس بكەم، تا شوینیک ئەمانە بە
ناچارى لە زهنمدا شوینەواریان نەماو لەناوچون. بەرامبەر بەمە پێى
تێدەچیت كە من دواتر لە راستیدا ناچاریم وردەكارىەكان دروست
بكەم، ئەلبەتە ئەمانە بە خواستى پێر لەهەستم هەلبگەپینمەوه
تاوهكو بتوانم لانی كەم بەشیک لەوان تا شوینیک كە دەمتوانى بە
خێراى بگۆزمەوه. بەلام لەلایەكى ترەوه، چۆن دەمتوانى ئەوانە
پازى بكەم تاوهكو بپروابكەن هەمو ئەم شتانە حەقیقى بوە؟ لەوانەیه
هەزاران جار پونتر، خوشحالتتر و شادتر لەوهى كە باسم كردبوو.

ئەگەر خەيال بون ئەمەي بە مسۆگەر دەزانی، دەبوايە ئەمە ھېشتا
خەيالئىكى حەقىقىي بېت.

ئەگەر بە مسۆگەرى دەزانی كە من ئەمەم لە خەيالدا بېئىو،
دوبارە دەبوايە ئەم خەيالە واقەئى بوايە. دەزانىت، شتىكتان بۆ باس
دەكەم: لەوانە يە ئەسلەن ئەمە خەيال ئەبويىت!

لەبەرئەوھى ئەو كاتە شتىكى ئاوەھا ترسناك، راستىيەكەي ئاوەھا
وھحشناك پويى دەدا، كە نەدەكرا لە خەيالدا وئىنەي بىكەيت،
لەوانە يە دلى من لە خەيالدا گەشەي كرىبىت، بەلام ئايا دواي ئەمە
ھەمو دلى من بە تەنھاي دەيتوانى لەم روداوە ترسناكە كە بۆ من
پويدابوو گەشەبكات؟ چۆن دەمتوانى ئەمە بە تەنھا دروست بىكەم
يان لەخەيالە كەمدا گەشەي پېيدەم؟ ئايا دلى بچوكى من و زھنى
ھەلاتوم و كەم مايم بە دركاندى حەقىقەتى ئەمە يەك دەگرىتەوھ؟
ئاھ، بۆخۆتان بېريار بەدەن: تاوەكو ئىستە ئەمەم شاردوھ تەوھ، بەلام
ئىستە حەقىقەتەكە دەلیم. راستىيەكەي ئەمە يە كە من. . . ھەموو
ئەوانەم بەرھەو خراپى بردبون!

فەسلى پىنچەم :

بەلى، ھەمو ئەمانە بەھۆى منەۋە بەرەو خراپى پۇيشتىبون!
ئىستە لەبىرم نايەتەۋە كە بۇچى بەم شىۋەيە بوو، بەلام دىنيام كە
ھەلەناكەم. ئەم خەيالەى من ھەزاران سال دەستى پىكردبوو تەنھا
بەۋە گەيشتبوو كە من ھۆكارى تياچونى ئەوان بوم. ۋەك كرمى ناو
پىخۆلەيەكى پىس، ھەرۋەكو مىكروى تاعون ناۋچەكەيانم گىرۆدە
كرد، بەرانبەر ئەمە تەۋاۋى ئەۋ زەۋيەم ئالودە كرد، زەۋيەك كە لە
پىش ھاتنى مندا زۆر پاك و خالى بوو لە كوناخ. ئەوان فىرى ئەۋە
بون كە چۆن درۆ بكن، بە خوگرتن بە درۆۋە گەۋرە بون، دلرپىنى
درۆيان ئاشكرا كرد. ئاھ، لە سەرەتاۋە بە پىك و پىكى دەستى
پىكرد، بە خۆشپەك، بە غەمزەيەك، بە يارىەكى عاشقانه، لەۋانەيە
لە راستىدا بە يەك مىكروپ، بەلام ئەم مىكروپە پىگەى درۆى خۆى

به ره و دلی ئەوان کرده و ئەوانی به شیوه یه کی تورپه و سهخت
دروست کرد. دواتر ئاره زوکردن زۆر به خیرایی سه ریه ه لدا، ئاره زو
ئیره یی دروست کرد، ئیره یی _ بیره حمیی... ئاه، نازانم، له بیرم
نایه ته وه. به لام زۆر زوو، زۆر زوو یه که مین خوین پزئا. ئەوان سه رسام
و ترسابون، که م که م له یه کتر بلاوبونه وه و ده ستیان کرد به
جیابونه وه له یه کتری. ئەوان بو خودی کۆمه لگاگان بچوکترین
پیکه ستیان دها، به لام هه ریه کیکیان له دژی ئەوی تر. به شوین
ئهمه دا، سه رزه نشت کردنه کان و سه رکوت کردنه کان ده ستیان
پیکرد. شه رمیان ناسی و به شتیکی باش دایانا، تیگه یشتن له
شه رف ده رکوت، هه ریه که له کۆمه لگاگان ئالای خوین هه لکرد.
ده ستیان کرد به ئازار دانی هه یوانه کان، هه یوانه کان دورکه وتنه وه
له وان و په نایان برده بهر دارستانه کان و بونه دوژمنی ئەوان. داوای
جیابونه وه یان له یه کتری کرد، بو گوشه گیری، بو فه ردیه ت، بو منیی
و توویی. ده ستیان کرد به قسه کردن به زمانه جیاوازه کان. به خه م
و خه فه ت ئاشنابون و په ژاره یان خوش ویست. تامه زرۆبون بو په نج
کیشان. ده یان وت ته نها له پریگه ی په نج کیشان و ئازاره وه ده کریت
به هه قیقه ت بگه یت.

دواتر زانست دهرگهوت، بهو شیوه یهیی که چه په لئرده یون
دهستیان کرد به قسه کردن له سهر برابیه تی و ئیفسانیه تی، درکیان
به م مانایانه کرد، بهوشیوه یهیی که ده بونه جه نایه تکار، عه داله تیان
داهیناو ته وای داوریه کانیان هی نایه ناروه تاروه کو ریژدارین و
بۆ پاریزگار یکردن که رهسته ی کوشتیان دروست کرد، نه وان
به سه ختی له پیریان مابویه وه که چ شتیکیان له دهست داوره. له
راستیدا نه یانده ویست که باوه رپکه ن پۆژیک شادو پاک یون.
ته نانه تی، شیوه ی بونی خۆشیه کی له وه یان له رابردودا به گالته وه
گرتبورو، نه وه یان به خه یالیک ده زانی، نه یانده توانی به شیوه یه کی
رون وینه ی بکه ن، سهیر له مه دایه نه گهر چی همویان ئیمانیا ن به
رابردوی خۆیان له دهست دابوو به لام نه مه یان به ئه فسانه یه ک
ده زانی. به لام به راده یه کی زۆر له چاره پروانی دوباره بونه وه ی
خۆشی و پاکیدا بون که ههروه کو منداله کان به شهوقی نه مه وه
سهریان خوارده کرده وه، بتیان له مه دروست ده کرد، په رستگه یان
ده کرده وه و بیرو بۆ چون و نیازه کانیان ده په رست. نه گهر چی له
سه ره تادا له و باوه رده ابون که نه مه به دهست نایه تی و ناگونجیت،
به م حاله وه کړنوشیان بۆ ده بردوو به رقه وه ده یان په رستی! نه گهر

چى، به جورىك ئو دوخه وجودى هه بوو كه چۆن بگه پيئنه وه بو ئو
پاكى و شاديه يى كه له دهستيان دابوو، له كاتيكدا كه كه سيك ئو م
رېگه يه يى دوباره به وان پيشان ده دا لئىي ده پرسين كه ئايا ئاره زوى
گه پانه وه تان بو ئو كاته هه يه يا خود نا، به شيوه يه كى ته واو
په سه نديان نه ده كرد. ئو وان وه لامى منيان دايه وه: ((له وان هه ئيمه
فيلباز، خراب و بيويژدان بين، به لام ئيمه ئه مه ده زانين و به هوى
ئه مه وه يه كه ده گرين و په رۆشين، خو مان ئازار ده ده ين زياتر له وه ي
كه داوه ريكي بي ره حم كه نايناسن بيه وي ت له باره ي ئيمه وه داوه ري
بكات. به لام ئيمه زانستان هه يه، به هوى ئه مه وه هه قيقه ت
ده دوزينه وه و به ئاگايه وه پيى. ده گه ين. زانست له هه ست
گه وره تره، به ئاگابون له ژيان له خودى ژيان گه وره تره، زانست
ورده كاريه كانمان ده داتى، به هوى ورده كاريه كانه وه هه موو شتيك
ئاشكرا ده كه ين، به ئاگابون له ياساكانى خو شبه ختى له خودى
خو شبه ختى گه وره تره.))

ئه مه ئو شتانه بو كه ئو وان وتيان، دواى وتنى چه ند شتانيكى
له م جو رانه هه مويان ده ستيان كرد به عه شق دان به خودى
به شه ريه ت، به لام له راستيدا به هيچ شيوه يه ك به كرده وه كانيان

نه يانده كړېدو هه رگيز نه يان ده تواني بيگن. هه مويان هه ولى نه وديان
دهدا كه كه ساپه تي خويان ببه نه سه ره وه كه ساپه تي نه واني تر
عه بيدار بگن، هه مويان به مافي تاكه كه سي خويان نيره يان ده بر كه
له كوتايده هه وله كانيان له ناوبردني نه مه بوو له واني تر دا، نه مه يان
كرد بويه ببه ماي ژياني خويان.

به شوين نه مه دا كويلايه تي هات، ته نانه ت كويله بون به ويستي
خوي، لاوازه كان به خواستي به هيزه كان خويان ده دا به ده سته وه
ته نها به مهر جيك كه يارمه تي بدرين نه وانه ي كه له خويان لاوازر
بون، به زنجيري كويلايه تي بكيشرين. دواتر فريشتانك هه بون كه
ده نيردران بو خه لكه كه، به حاله تيكي رقاويه وه له غروري نه م
خه لكه قسه يان ده كرد. قسه يان ده كرد له نه بوني ريكو پيكي و
نه بوني يه كبون و گونجانديان، به داخه وه بون بو نه وه ي كه حه يا له
نيوانياندا نه مابوو. به لام خه لك به مانه پيده كه ني يان به رديان به ره و
پويان هه لده دا. له بهر ده رگاي په رستگه كه دا خوييني پيروز ده پرا.

دواتر چه ند خه لكك داوايان كرد كه به يه ك گرته وه دوباره خه لك
ببرده كاته وه، تاوه كو شوينيك كه هه ركه سيك به جوريك په فتار بكات
كه نه بيته هوي بيزار كردني نه واني تر، هه مويان له شوينيكا وه كو

كۆمه لگايه كى يه كانگير بژين. دواتر جهنگه په يتا په يتا كان به سهر ئه م
 بيروبو چونانه دا سهر يان هه لدا. ته واوى شوپش گيپو خه بات گيره كان
 سوريون له سهر ئه و بيروبو چونه ي كه زانست، عه قل و مانه وه ي
 غه ريزه ي خود له كو تايدا خه لك ناچار ده كات كه په يوه ست بن به
 كۆمه لگايه كى يه گانگيرو شياو. به رامبه ر به مه، ((عاقله كان)) بو
 بنپر كردنى هه رچى خي راترى ((گه مژه كان)) ئه و كه سانه ي كه س
 له بيرو پايان تينه ده گه يشت تا وه كو شوينيك كه ده گونجا هه وليان
 ده دا، تا وه كو گه مژه كان نه بنه كو سپى پيرۆزى ئه وان. به لام
 مانه وه ي غه ريزه ي خود به خي راي لاواز بوو. چه ند خه لكى كى له
 خو بايى و هه وه سباز ئه وان ه ي كه يان. داواى هي چيان نه ده كرد يان
 داواى هه موشتيكيان ده كرد ده ستيان كرد به راپه رين كردن. بو
 به ده ست هينانى هه موشتيكي ده سته و دامين بون بو جه نايه ت كردن،
 ئه گه ر سه ركه وت و نه بونا يه وه خو يان ده كو شته وه. چه ند
 مه زه ه بيكي جو ر او جو ر هاتن كه بون و نه بون و خودى وي رانكار يان
 ته فروتونا كرد بو گه يشتن به ئاراميه كى ئه به دى. كو تا يه كه ي ئه م
 خه لكه له ره نجى بي ماناي خو ي ماندوو بو بو، شوينه وارى مه ينه ت و
 چه رمه سه رى له ده مو چا و ياندا ده ركه وت، ئه و كاته ئه وان ده يان وت

که مهینهت جوانیه که، بۆچی له مهینهتدا به تنها مهعنا وجودی
هه بوو. ئەوان له گۆرانیه کانیاندا مهینهتیان پهسه ند کرد. من له
نیوانیاندا پرسه م دهگیرا، دهسته کانم دهگوشی و بۆیان دهگریام،
بهلام من ئەوانم خوش دهویست، لهوانهیه له دهورانی پابردودا
ئوکاتهی که هیچ رهنجیک و مهینهتیک له دهموچاویاندا
دهرنه دهکوت و پاک و خوشه ویست بون. من بهو زهویه ی که ئەوان
پسیان کردبو عه شقم دهدا ته نانهت زیاتر لهوکاتهی که بههشتیک
بوو، ئەگر چی تهنیا له بهر ئەو خه مه بوو که ئەوانی گرتبویه وه.

به داخه وه! من بهردهوام خه م و مهینهتم خوش دهویست، بهلام
تهنیا بۆ خۆم، بۆ خۆم، بهلام من بۆ ئەوان گریام و خه مبار بوم. به
ناومیدیه وه باوهشم بۆ کردنه وه و خۆم سه رزه نشت کردو جنیوم به
خۆم دا. پیم وتن که هه موی کاری من بوو، خۆم به ته نیا. ئەوه من
بوم که خراپی، پیسی و درۆم بۆ هینان. داوام لیکردن که له خاچم
بدهن و فیرم کردن که چون سه لیبیک دروست بکن. نه مده توانی
خۆم بکوژم، توانایی ئەوه م نه بوو. بهلام ده مویست به دهستی ئەوان
تامی نازار بچیژم. ناره زوی مهینهت کیشانم هه بوو چاوه پرسی ئەوه
بوم که خوینم تاوه کو کۆتا دلۆپ له م دردو په نجه دا ته واو ببیت.

به لام ئه وان ته نها پيمپيده كه نين، به شيتيان داده تام. متيان له
ته واوى ئه وه له يه به پاك ده زانى و ده يان وت كه هه رچيه ك حويان
ويستويانه به ده ستيان هيناوه و ئه گهر شوين و بارودوخىكى تر جيا
له مه وجودى هه بيت، بو ئه وان ناييت و سه رتاگريت! له كو تايدا
پيان ده وتم كه بو ئه وان ترسناك بوم و ئه گهر ناگام له زمانم نه بيت
ئه وه ناچار ده بن كه له شيتخانه دا زيندائيم بكن. دواتر خه ميك
پوحمى گرتوه و دلمى گوشى و هه ستم كرد كه خه ريكه گيان
ده ده م، دواتر... له خه وه ستامه وه.

به يانى بو، مه به ستم ئه وه يه كه هيشتا پوژ نه بويويه وه، به لام
نزىكى سه عات شه ش بو. له سه ر ئه و موبيله ي كه خه وتيموم
هه ستامه وه. گلۆپه كه به ته واوه تى سوتا بو. هه مور دانيشتوانى ژورى
ئه فسه ره كه خه وتبون، بيده نكي هه مو شوينىكى گرتيويه وه،
يه كه مين پوداو كه پويدا، ئه وه بو كه من به په شوكاويه وه له خه و
ده رپه ريم. تاوه كو ئيسته پوداويكى له م جوړه پوى نه دا بوو بوم،
هه رگيز، بوئمه نه، به م شيويه به من له سه ر موبيل خه وم
ليبكه وييت. له كاتيكدا كه پاوه ستابوم و خه ريك بو ده هاتمه وه هوش
خوم چاوم به ده مانچه كه م كه وت له سه ر ميژه كه كه پړو ناماده بوو.

به لام ئه وم فرییدا! ئاه، ئیسته ده مه ویت بژیم، بژیم! ده سته کانم
به ره و ئاسمان به رز کرده وه و له به رده رگای حه قیقه تی ئه به دیدا
دوعام کرد، نا، دوعام نه کرد، هه ستم به شادیه ک کرد که فرمیسک به
گوئناکانمدا هاتنه خواره وه، بیئاگایی ته واوی پوحمی
گرتبویه وه. به لئی، بژیم و نامه ی کرده وه که م به ده ست بهینم! ئاه،
له چاوتروسکادنی کدا بریام دا که ژیانم به ناساندی هه قیقه تی ئه به دی
ته واو بکه م، له به ر ئه وی من حه قیقه ته که م بینیه وه، من به چاوه کانی
خۆم ئه وم بینیه وه، ئه وم به ته واوی شکۆ و گه وره یه وه بینیه وه.

له مه به دواوه من له حاله تی ئامۆژگاری کردندام! سه ره پای ئه مه ش
ئه و که سانه ی که به من پیده که نن زیاتر خۆشم ده وین. بوچی به م
جووره ناتوانم و نازانم باسی بکه م، به لام به مجوره یه. پیم ده لئین که
ئالۆز و نادیارم، ئه گه ر ئیسته ئالۆزو نادیارم، ئه ی که واته دواتر
چیم؟ له هه قیقه تدا ئه مه راسته: که من ئالۆز و نادیارم، له وانه یه
به وجوره ی که زه من تیده په ریت زیاتر به م شیوه یه بم. ئه لبه ته
ده کریت پیش ئه مه وتاری دینی بده م و زمانم زیاتر بگیریت،
مه به ستم ئه وه یه که، فیربیم چ وشه یه ک بلیم و چ کاریک ئه نجام
بده م، له به ر ئه وه ی وتاری دینی فرمانیکی سه ختی دژواره. هه مو

ئەو شتانە بۆ مەن وەكو پۆڭى روناك وابوو، بەلام، گوئيگرن. چ
كەسك ھەلە ناكات؟ بەھۆى ئەمەوہ نئوہ دەزانن كە ھەموان بە
ئامانجىكى يەكسانەوہ ھەلە دەكەن، بەھەرحال ھەموان لە يەك
بواردا تىدەكوشن، لە زاناو گەورەكانەوہ بيگرە تاوہكو گەمژەو
شەرەخۆرەكان، ھەمويان دوچارى ھەلە دەبنەوہ، لە كارە
جياوازەكانياندا. ئەمە ھەقىقەتئىكى كۆنە بەلام دەزانىت، كام ھەلە
بۆم تازەيە؟ مەن ئىتر لە ھەلەكان دوركەوتومەتەوہ، لەبەرئەوہى
ھەقىقەتم بە راستى بينيوہ و دەزانم كە خەلك دەتوانن جوان و
خۆشحال بن بەبى ئەوہى ھىز و دەسلاتى ژيان لەسەر زەوى لە
دەست بدەن. مەن نامەويت و ناتوانم بپروابكەم كە چەپەلئى دۆخى
ئاساى بەشەريەتە. تەنھا ئەمە بپروپراى مەن كە ئەوان پئى
پئدەكەنن. بەلام چۆن دەتوانم بپروا بمە بكەم؟

مەن ھەقىقەتم بينيوہ. بەو شئوہى نىە كە ئەمەم بە زەنى خۆم
دروست كردبىت، مەن ئەوم بينيوہ، بينيومە و وئىنەى زىندوى ئەو
پۆحمى بۆ ھەميشە پركردوہتەوہ. مەن ئەوم لە تەواوكارىەكى وەھادا
بينيوہ كە ناتوانم بپروابكەم كە بونى بۆ خەلك نەگونجاوہ. بەرانبەر
ئەمە دەكرئت چۆن ھەلە بكەم؟ دەكرئت ھەلەكاريم ھەبئت، بەلام

گومانیک له ودا نیه، ده کریت به زمانیکې ناوهند قسه بکه م، به لام نهک
بو ماوه یه کی دريڅخایه ن: وینه ی زیندوی نه و شته ی که بینیبوم
هه میسه له گه لمدا ده بیټ و رینوینیم ده کات.

ناه، پرېم له خوښی و بویری، به م شیوه یه به رده وامی پیده دهم و
ته نانه ت نه گهر بو هه زاران سالیس بیټ! له بیرته که سه رته تا
ده مویست نه م حه قیقه ته به شارمه وه که نه وانم به ره و خراپی بر دبوو،
به لام نه مه هه له یه ک بوو _ یه که مین هه له م!

به لام حه قیقه ته که له گویمدا ده زرن گایه وه له کاتی کدا که دروم
ده کرد، پاریزگاری لیده کردم و راستی ده کردم هه وه. به لام چوون
ده کریت به هه شتی ک دروست بکه یت _ من نازانم، چونکه نازانم چوون
چوونی نه مه بلیم. له دوا ی خه یاله که مه وه هه لبراردنی وشه کان
له ده ستم ده رچون. به هه رحال هه مو وشه گرن گه کانم له ده ست داوه،
به لام گرن گه نیه، ده پوم و به رده واعی ده دم به قسه کردن، ده ست
له م کاره ناکیشمه وه، نه گهر چی من نه مه م به چاوه کانم بینیه وه،
به لام بو ناتوانم باسی بکه م که چ شتی کم بینیه وه. به لام گه پجاره کان
هه رگیز ناتوانن له مه تی بگهن. نه مه خه یالیک بوو، نه وان ده لاین،
گالته جاریه، خه وت بینیه وه، خه یالاته.

ئاھ! ئەوان ئۆز لە خۆباين! بەلام خەيال، راستى خەيال چيە؟
ئايا تەراوى ژيانى ئىمە خەيالنىك نىە؟ باوادابننىين كە ئەمە ھەموو
خەيالنىك بوو و ھىنانى بەھەشت بۇ سەرزەوى ھەرگىز نابىت و
ناكرىت، بەم حالەشەو، من بەردەوام دەبم لە وتاردان و ھەرگىز
ماندونايم، چونكە ويستن ئەوئەندە سادەيە، كە دەكرىت لە پۆژىكدا
يان تەنانەت لە يەك كاترئىمىردا ھەموو شتىك واقىعيەت بدۆزىتەو!
ياپەتە سەرەكەيە كە ئەمەيە كە ئەوانى تىرت وەكو خۆت خۆش بویت،
ئەمە ھەموو شتىكە. ھىچ شتىكى تىر لە ئىوھ داوانەكراوھ.

دوبارە ئەمە ھەقىقەتتىكى كۆنە كە مليۆنەھاجار وتراوھ و وتراوھ،
بەلام ھىشتا بەشيك لە ژيانى ئىمەي رىكنەخستوھ! ئەركى ئىمە
ئەوھيە كە لەگەل ئەم بىروباوھرەدا بچەنگىن: ((تىگەيشتن لە ژيان،
گەرەترە لە خودى ژيان، ناسىنى ياساكانى خۆشبەختى، گەرەترە
لە خودى خۆشبەختى.))

ئەگەر پۆژىك ھەموو خەلك لە دژى ئەم بىروبوچونە يەك بگرن،
ئەوكاتە گەيشتون بە ئامانج.

ناونىشانى كچە بچوكەكەم پەيداكردوھ، دەپۆم بۇ ئەوى. بەلى،
ھەر ئىستە دەپۆم بۇ ئەوى.

DOSTOYEVSKY, FYODOR

The dream of a ridiculous

لهبلاؤكراوه كاني خانه ي چاپ و په خشي رينما

نرخ (2500) دينار